

عنوان مقاله:

برهمکنش اثرات گیاهان پوششی (خلر و شبدر ایرانی) و کودهای زیستی بر برخی خصوصیات کمی و کیفی کنجد (*Sesamum indicum*)
L. در نظام زراعی اکولوژیک با تأکید بر عملیات خاکورزی حداقل

محل انتشار:

اولین همایش ملی راهبردهای دستیابی به کشاورزی پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محسن جهان - عضو هیات علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه فردوسی مشهد

محمدبهاد امیری - دانشجوی دکترا، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه فردوسی مشهد

حمیدرضا احمادی - دانشجوی دکترا، فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر گیاهان پوششی و ریزوباکترهای محرک رشد گیاه بر خصوصیات کمی و کیفی کنجد (*Sesamum indicum*)، آزمایشی در سال زراعی 88-89 در دانشگاه فردوسی مشهد به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. گیاهان پوششی (کشت و عدم کشت خلر و شبدر ایرانی) در کرت های اصلی و 4 نوع کود بیولوژیک مختلف (شامل: نیتروکسین (دارای باکتری های *Azospirillum* sp.، *Azotobacter* sp.، بیوسفور (دارای باکتری های *Pseudomonas* sp. و *Bacillus* sp. بیوسولفور *Thiobacillus* ssp. و شاهد) در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج آزمایش نشان داد که اثر گیاهان پوششی بر تعداد و وزن دانه در بوته، عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه معنی دار بود، به طوری که باعث افزایش 9 درصدی عملکرد دانه شد. به طور کلی کودهای بیولوژیک در اکثر صفات مورد مطالعه در مقایسه با شاهد برتری داشتند. تیمارهای نیتروکسین، بیوسفور و بیوسولفور به ترتیب باعث افزایش 44، 28 و 26 درصدی عملکرد بیولوژیک نسبت به شاهد شدند. اثرات متقابل گیاهان پوششی و کودهای بیولوژیک بر تمامی صفات مورد مطالعه معنی دار بود.

کلمات کلیدی:

بوم سازگار، بیوسولفور، روغن دانه، کود بیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/123895>

